

Club Renault de Finlande r.y.

Renaultist

2/2024

Suomen Renault kerhon 40-vuotisjuhlat

Turun Kuntotesti Ja Korjaus Oy

Erikoistunut
RENAULT-autojen huoltoihin ja korjauksiin.

- AutoCom-vikatesteri
- Rengastyöt
- Katsastuspalvelu
- Ilmastointihuolto
- Myös muut merkit
- Pakettiautot
- Pyörän kulmien säätö

Puh. (02) 239 1361
kimmo.loponen@pp.inet.fi
Avoimna arkisin 8 - 16.30
Pitkämäenkatu 15, 20250 Turku

AUTOKORJAAMO
KUJALA OY

Autokorjaamo Kujala Oy

Huippuluokan huoltoa ranskalaisille automerkeille!

Tuo autosi huoltoon Autokorjaamo Kujala Oy:n ammattilaisten osaaviin käsiin Vantaan Korsoon ja voit olla varma, että se tulee kuntoon kertaheitolla! Meillä on yli 30 vuotta kokemusta ranskalaisista automerkeistä, erityisesti Renaultista. Olemme esimerkiksi huoltaneet ja korjanneet yli 20 000 Renaultia näiden vuosien aikana, joten osaamisemme on hioutunut huippuunsa. Renault-huoltoja teemme jo toisessa sukupolvessa.

Tuntemme myös muiden ranskalaisten automerkkien – kuten Citroënin, Peugeotin ja Dacian – ominaispiirteet.

Takuuvarmaa ja nopeaa palvelua

Käytämme ensiluokkaisen laadukkaita, alkuperäisiä varaosia ranskalaiseen autoosi. Ne ylläpitävät autosi turvallisuutta ja jälleenmyyntiarvoa. Palvelemme sinua ripeästi – saat huollon viikon varausajalla!

RENAULT CITROEN PEUGEOT DACIA

Urpiaisentie 7 B 1, 01450 Vantaa. Puh. (09) 872 8911 ja 0400 512 816. kujala@autokorjaamokujala.fi
Avoimna ma-to 7.30 – 17, pe 7.30 – 16
www.autokorjaamokujala.fi

Sisältö

2/2024

- 4..... Kiertoajelu kesäpäiville
- 10 Tändspole
- 14 Pieniä vanhoja Renault-aarteita
- 16 La motte de beurre
- 18 8 Gordini Tour de Nord 2024
- 21 Rakkautta ensisilmäyksellä
- 22 Toisenlainen Pariisin autonäyttely
- 26 Daytona Circuit
- 28 Hollannin kirjeenvaihtajalta
- 30 Tallipäivä Keikyällä
- 32 Renault AI 35 CV

Morjensta täältä Tampereelta

Kerhomme juhlavuosi lähenee loppuaan ja paljon siihen vuoteen mahtuikin. Suurin ponnistus oli Grand Tour de Finland joka onnistui todella hienosti! Jokaisessa pysähdyspaikassa oli todella hyvin kerholaisia ja muita toiminnastamme ja autoistamme kiinnostuneita.

Todella suuret kiitokset järjestelytiimille ja varsinkin paikallisille aktiiveille. KIITOS! Tour päättyi Tampereen Teiskoon jossa vietimme Mukavan viikonlopun ja saimme vieraita Norjasta, Ruotsista ja Saksasta.

Kesäpäivillä Hallitus myös päätti järjestää jäsenkyselyn jossa haettiin suuntaviivoja seuraavalle vuosikymmenelle. Vastauksia saatiin runsaasti ja niitä työstettiin lisää marraskuun alussa ideointipäivänä. Hallitus päätyi testaamaan paria ideaa ja kirjassimme konkreettisia toimenpiteitä seuraaville vuosille.

Nyt perustimme Whatsapp ryhmät sekä pohjoismaiseen kokoontumiseen aikoville että Retromobileen lähtijöille. Ryhmät ovat avoimia ja niihin voi ilmoittautua vaikka minulle. Ryhmien tarkoitus on madaltaa kynnystä lähteä reissuun kun ryhmässä voidaan esim jakaa vinkkejä miten kaikki hommat kannatta tehdä.

Tätä kirjoittaessani sai juuri sähköpostiin uuden Vitosen hinnat ja nyt nousi kuume johon on vain yksi lääke...

Oikein hyvää Joulun aikaa ja parempaa Uutta Vuotta!

-pete-

Renaultist
Numero 2/2024
Club
Renault de Finlande ry:n
kerholehti

Toimittanut:
Wellu

Aineiston kokoaminen:
Wesku

Avustajat:
Kari Kitti
Albert Sjöberg
Magnus Janard
Jyrki Laiho
Pauli Wiklund
Tom Bruinink
Miksu
Miika Sonkki
Riitta Nisso
Rauno Järvi

Kansikuva: Miksu

KIERTOAJELU KESÄPÄIVILLE, 40 VUOTTA RENAULT-HARRASTAMISTA

Teksti Mikael
Kuvat Mikael ja Asko

Renault-kerhon 40-vuotisen taipaaleen kunniaksi idea kiertoajelusta tuli jo edellisen vuoden syksyllä. Kiertuepaikoiksi valikoitui aktiivisia kuukausitapaamisalueita.

Ideointia suoritettiin talven ja kevään aikana ja samalla opittiin paljon kiertoaajelujen järjestämisestä.

Kokonaisuudessaan reitin kiertäjiä oli kymmenen autokuntaa ja kaikki paikat kiertäneet saatiin palkittua hienoilla Renault-lippalakeilla, jotka jälleenmyyjä Jyväskylästä oli lahjoittanut.

Jokaisella paikkakunnalla riitti myös hyvin paikallisia harrastajia, joka olikin koko kiertueen tarkoitus. Myös paikalliset lehdet tekivät hyvin juttuja kiertueesta ja joka aamu saikin jännittää, että millä skuu-

pilla tänään ollaan julkisuudessa.

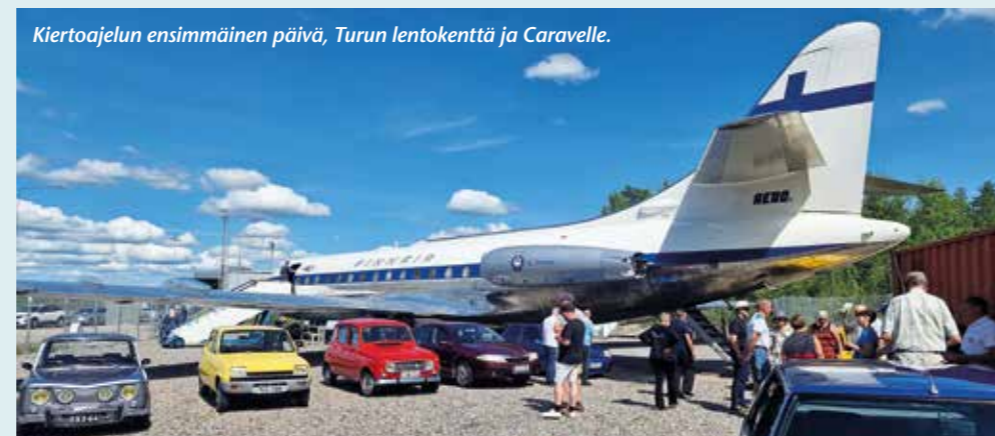
Pisimmän matkan suoritti Asko avo-Meganellaan, joka kellotti matkamittariinsa huimat 2718 kilometriä viikon aikana. Tästä matkasta kuulemma 80 prosenttia mentiin katto alhaalla. Toisen kunniamaininnan voi myöntää Pekalle ja Katille, jotka kiersivät reitin vanhimmalla kalustolla, vm -67 Renault 10:llä.

Mukana kiersi myös maahantuojan sponsorioima Renault Scenic E-Tech. Käsitöksenä mukaan auton luovuttaminen oli tuntunut hieman haikealta, joten kertokoon se omaa tarinaansa auton mukavuudesta.

Ensimmäinen tapaaminen oli Turussa, lentokentän kupeessa Caravelle-lentokoneprojektiin tutustuessa. Tästä ensimmäisestä tapahtumasta en sen enempää osaa kertoa, sillä kaverini oli osannut valita hääpäivänsä juuri samalle päivälle, siitä kuva todisteena ja syy minkä takia kuljetin koko viikon pukua mukana kiertueella. Väri oli sattumalta sopiva.

Maahantuojan sponsorioima Renault Scenic E-Tech.

Kiertoaajelun ensimmäinen päivä, Turun lentokenttä ja Caravelle.

Toinen etappi sunnuntaina oli Taukopaikka Lahnajärvi ja Ranskan kansallispäivän tapaaminen. Tuttuun tapaan Lahnajärvellä oli ranskalaisytyyppisen lounaan lisäksi myös muita ranskalaiskerhoja mukana. Taisimme laskea, että Renaulteja oli paikalla noin kolmekymmentä, joka oli vaikuttava määrä muihin merkeihin verrattuna. Yöksi suunnattiin vielä Helsinkiin, jossa paikalliset harrastajat kävivät meitä leirintäaluematkalaisia morottamassa.

Maanantaina ajettiin Porvoon ja Kausalan kautta Mikkeliin. Mutkittelevat maantiet veivät meidät Kausalassa Pizzeria Rehtoriin syömään maittavia pitsoja, jolle annan ainakin itse vahvan suosituksen. Päästiin sinne huolimatta erään avokattomiehen kiertotiestä, johon kaikki eivät kuitenkaan sortuneet. Lienee katto ollut liian paljon auki ja auringonpistos päässyt yllättämään.

Mikkelissä kokoonnuttiin Naisvuoren kahvilan läheisyyteen ja pari autoa saatiin vielä kaupungin näköalapaikalle parkkiin. Mikkelissä päästiin myös todistamaan yhteensä neljä syntymäpäiviä, kun paikallisistakin löytyi vielä yksi syntymäpäiväänsä viettänyt. Hyvät juhlat ja yhteensä juhlittavia vuosia oli yli 200! Illalla Visulahden campingissa nostettiin maljaa ja olisi saunottukin, mikäli varaukset olisivat onnistu-

Nivalan Crazyland.

Lahnajärvi ja Ranskan kansallispäivä.

Mikkelin Visulahti ja synttäreiden viettoa.

Ei tarvetta selityksille.

neet. Mukava ilta silti.

Tiistaina matkattiin Mikkelistä kohti Jyväskylää. Jyväskylässä kokoonnuttiin Ravintola Vesilinnan parkki-paikalla. Maittava lounas saatiin nauttia heti reilusti kaupungin kattojen yläpuolella, tuulta kyllä riitti ja servietistä sai pitää kiinni. Iltapäivällä matkaa jatkettiin Karstulaan Wanhat Wehkeet campingiin, jossa ohjelmassa oli seurustelun lisäksi yöpyminen. Kiitoksia Jyväskylän seudun järjestäjille ja paikallaolijoille. Oli mukava tavata pitkästä aikaa vanhoja tuttuja ja päästä näkemään kalustoa seudulla.

Keskiviikkona oli vuorossa kiertueen pisimmät siirtymät. Matka oli kohti Oulua ja sen vireää paikallis-osastoa. Matkalla pysähdyimme Nivalan Crazyland-

Oulun Nallikarissa.

dissa, jossa oli mm. Eiffel-torni ja paljon muuta hুলু. Tällekin paikalle annan suosituksen, vastaavaa ei ihan heti tule vastaan muualla.

Oulussa kokoonnuttii Nallikarissa kahvilan parkkipaikalla. Päivä oli koko viikon tavoin nätti ja paikalla oli todella paljon autoja ja ihmisiä. Hieman pysäköintisääntöjä venyttäen saatiin autot hyvin kasaan yhteen nurkkaukseen.

Uudet beach flagit tuovat uskottavuutta toimintaan. Paikalla oli myöskin Raahesta joukko harrastajia, joista ainakin itse sain tietää Pookin uutisen jälkeen. Toivottavasti intoa on tulevaisuudessa lähteä kauemmaskin autoja esittelemään, oli nimittäin erittäin edustava kattaus kalustoa.

Oulussa todistettiin reitin ensimmäinen tekninen murhe, kun nimenomaan raahelaisilla sattui apulaitehinnan katkeaminen. Onneksi harrastekalustoa oli useampia paikalla, niin pääsivät uuden hinnan hakemaan ja varaosatilauksessa olleet karkit ja vissytkin tulivat perille. Hienoa seurata osaavia miehiä töissä ja sanailuissa. Kiitokset myös Oulun seudulle.

Torstaina ajettiin toinen pitkä siirtyä Vaasaan. Itse lähdin hieman myöhemmin liikenteeseen, mutta poikkeavan reittisuunnitelman johdosta saavutimme letkan Kokkolassa. Ehkä osasyynä oli, että retken toinen tekninen murhe oli pitkittänyt kahvitaukoa juuri sopivasti kymmenellä minuutilla. Onneksi kaasuvaijeri saatiin korjattua Heimon ammattitaidolla ja mat-

ka jatkui kaikkien osalta.

Vaasassa kokoonnuttii moottorimuseolla, jonka kiertämiseen ei muuten tunti riittänyt ollenkaan. Samalla koettiin monsuunitason rankkasade. Renault-aiheista näyttelyesineistöä oli Optima-vianmäärityslaitteiston ja Endurance Clion muodossa. Clio oli tietolomakkeessa kirjattu Williamsiksi, mutta ulkoisen tarkastelun pohjalta uskalsimme väittää sitä "ainoastaan" 16v:ksi.

Illalla Eero oli varannut halukkaille vielä illallisen rantaravintolassa ja maittavan ruuan jälkeen painuimme hotelliin unille. Ilta-auringossa pääsin kuitenkin vielä ikuistamaan nykyisin Eeron omistuksessa olevan kymppin hienossa miljöössä.

Perjantaina vuorossa oli enää matka Murikkaan. Osa matkaajista ajoi paikalle suoraan ja osan kanssa kiersimme vielä Tuurin kyläkaupan kautta. Vähän ennen Murikkaa iski vielä toinen monsuunitason sade, joka ei tuntunut ottavan loppuakseen ja sitä jouduttiinkin odottelemaan hetken aikaa bussipysäkillä. Muuten keli kyllä osuivat kohdalleen koko viikon ajan.

Itselleni mittariin kertyi viikon aikana hieman yli 2400 kilometriä. Mikäli innokkaita osallistujia ja ennen kaikkea järjestäjiä riittää, voitaisiin ajeluja järjestää hieman pienemmässä mittakaavassa tulevaisuudessaakin. Mistä sitä ikinä tietää.

Lopuksi on todettava: Paljon onnea meidän 40-vuotiaalle kerhollemme!

Näillä poltuoleilla ei pitkäkään matka tunnu miltään.

Apulaitehinnan vaihtoa.

Ei enää Youngtaimeri.

Renault-kerhon 40-vuotisjuhlakiertueella Jyväskylässä nähtiin ranskalaisia autoja 1960-luvulta tämän vuoden uutuusmalliin.

Renaultit ja pala Ranskaa piipahtivat Keski-Suomessa

Keskisuomalainen

Suomen maanteillä etenevä Renault-kerhon 40-vuotisjuhlakiertue saavutti tiistaina Keski-Suomen. Päivällä Renault-letka vietti joitakin tunteja Jyväskylän Harjulla ja jatkoi sitten Wanhat Wehkeet -automuseoon Karstulaan.

Sitkeimmät kuskit lähtivät lauantaina liikenteeseen Turusta. Tällä viikolla he kiertävät muun muassa Oulun ja Vaasan kautta Tampereelle.

Letkan uusin tulokas on sähköinen Renault Scenic, jonka

kerho on saanut lainaksi maahantuojaalta.

Rakkaus Renaulteihin on monelle kerholaiselle sukuvika. Suomen Renault-kerhon puheenjohtaja **Petri Heino** on myös perinyt harrastuksen perheeltään. Samalla hän tunnustautuu ranskalaisen kulttuurin suureksi ystäväksi.

– Kaikki täällä ovat enemmän tai vähemmän frankofiilejä, Heino summaa.

Kiertueen aikana kuskit ovat nauttineet esimerkiksi ranskalaisesta sipulikeitosta ja juhlistaneet Ranskan kansallispäivää.

Vaasan automuseo.

RS.

"Mitähän ranskalaisinsinöörit ovat ajatelleet", pohtii mäntyharjulainen Mikael Takalo rassatesaan Renault-autoaan – Naisvuorella nähtiin maanantai-iltana kokoontumisajot

Osa kiertoaajeloista poikkesi Tuurissa.

Vaasan Automuseo ja Asko.

Reissaaminen on välillä raskasta.

Visulahti Mikkelissä.

Kauniit Sämpylät.

Petri Heinon mukaan kilpailu automarkkinoilla on koventunut ja kaikki eurooppalaiset valmistajat ovat isojen haasteiden edessä. Heino on Suomen Renault-kerhon puheenjohtaja. VESA VUORELA

Pizzeria Rehtori. Vahva suositus.

Pekan Mörkö ja Pekan ja Katin Kymppi sulassa söussa.

Tändspole

Teksti: Albert Sjöberg
Kuvat: Albert Sjöberg, Magnus Janas

Skandinavian Renault -tapaaminen, Tampere

Kuka olisi voinut uskoa, että tällä otsikolla olisi merkitystä matkalla skandinaaviseen Renault tapaamiseen Tampereelle, Suomeen? Mutta lisää siitä vähän myöhemmin.

Veneily Ahvenanmaan ja Suomen saaristossa

Olimme pieni ruotsalainen porukka, joka ilmoitti aikovansa osallistua vuosittaiseen Skandinaaviseen tapaamiseen. Koska ajoimme vanhemmilla autoilla, valitsimme maise-mareitin Renault-hengessä.

Ensimmäinen yhteinen tapaamispaikkamme oli Grisslehamnin satama torstaiaamuna. Laivalla oli pari pientä ongelmaa, mutta ei hätää. R19 ovi melkein murskautui, mutta apuun ennätettiin viime hetkellä, lisäksi R8 Gordinin takaluukku ei halunnut pysyä kiinni. Onneksi on olemassa mustekaloja!

Hyvän matkan jälkeen saavuimme Ahvenanmaalle ja runsaan odotusajan johdosta päätimme vieraila Geta Nostalg & Motormuseum:ssa, joka sijaitsee Ahvenanmaan pohjoisosassa. Miellyttävä paikka, jossa on kaikkea vanhoista autoista ja muistoesineistä aina muuhun mielenkiintoiseen.

Matkamme Suomen mantereelle jatkui pienillä lautoilla, yhdellä yöpymisellä, hienolla rengastiellä saaristossa.

Uusi päivä, uudet mahdollisuudet

Perjantai osoittautui ongelmanratkaisupäiväksi. Ajoimme pienillä teillä kohti Tampere-tä, ja kun lounasaika lähestyi. Keskinkertaisen lounaan jälkeen Magnusin R4 Super ei suostunut käynnistymään.

Polttoaineen syöttö, katkojan kärjet, jakajan kansi ja roottori tarkistettiin. Sytytystulpapestien jälkeen koko porukka epäili sytytys-

puolan olevan viallinen.

Magnus ei tietenkään ollut tuonut mukanaan kuuden voltin tändspolea. Aloimme etsiä netistä, mutta oli melko hankalaa etsiä auton osia suomeksi – mitä tändspole tarkoittaa? Miten se kirjoitetaan?

Onneksi saimme suomalaiselta vinkkejä kokeilla Motonetia Loimaalla, ja siellä näyttikin olevan 6V tändspole varastossa. Emme olleet kovin toiveikkaita, mutta auto käynnistyi, kun kondensaattori vaihdettiin, mutta ylimääräinen tändspole tuntui hyvältä varautumiselta, joten suuntasimme Motonetiin, noin 50 kilometrin kiertotien päähän.

Motonet, mikä kauppa!

Motonet on erittäin hyvin varusteltu autotarvikekauppa, joka muistuttaa Mekonomenia, Julaa, Claes Ohlsonia ja Biltemaa samassa liik-

Pieniä tändspole-ongelmia.

Saariston lautat ovat hiukan pienempiä kuin Viikarin ja Siljan lautat.

keessä. Hyvälaatuista tavaraa.

Magnus yritti keskustella englanniksi nuoren suomalaisen myyjän kanssa, mutta ignition coil ei oikein auennut. Hetken etsittyään myyjä viittasi vanhaan R4-malliin ja tarjosi jotain osaa. Silloin minä puutuin keskusteluun 37,5 % suomalaisella taustallani ja sanoin "suttu-tuspuola".

Myyjä havahtui ja löysi meille 6V sytytyspuolan, joka sopi autoon! Hieno juttu ja kohtuuhintaan. Auto saatiin käynnistymään ilman sytytyspuolan vaihtoa. Niinpä päätimme ottaa riskin ja lähteä suurempaa valtatieltä kohti Tampere-tä.

Magnus ja Anders ajoivat edellä, mutta saivat moottoriongelmia juuri ennen moottoritietä pääsyä. Samalla tuli 24 metrin rekka 85–90 km/h jota jouduttiin väistämään, mutta onneksi Magnus oli jo ajanut pientareelle, tietämättään vaarasta takana.

Tällä kertaa huomattiin, että kaasutin oli kiehuuttanut bensiiniä, joten sitä jäähdytettiin ja puhdistettiin niin hyvin kuin mahdollista. Matka jatkui pienempiä teitä ja noin 3-4 tuntia alkuperäisestä arvioidusta saapumisajasta saavuimme Murikanrantaan, noin 30 kilometriä Tampereelta.

Lopulta perillä Murikanrannassa

Ilta oli sateinen ja suomalaiset isäntämme tarjosivat grillimakkaraa ketsupin ja sinapin kanssa. Saunaa emme käyttäneet ukkosesta ja sateesta johtuen.

Lauantai, suuri tapaamispäivä

Lauantai meni vaikeisiin kysymyksiin vastatessa, autoja katsellessa, rompetoria kierrellessä, kauneimman auton äänestämässä ja kylpylässä rentoutuessa.

Osallistuimme myös perinteiseen maaotteluun. Maaottelu sisälsi tikan heittämistä tauluun, joka oli aivan liian kaukana. Pisteitä piti heittää Renault-mallien mukaan. Ei ihan helppoa. Sitten piti dipata tikku, joka oli sidottu vyötärölle, astiaan mahdollisimman nopeasti. Siinä olimme niin nopeita, että kilpailujohto epäili meidän huijaavan. Yritimme uudelleen, ja tällä kertaa yllätimme kaikki, kun suoritimme sen yhtä nopeasti.

Seuraavaksi oli vuorossa pakettiarvoitus, jossa piti arvata, mitä paketissa oli. Autoradio oli selvästi vaikein. Viimeisenä kilpailtiin viestikilpailussa täysiä vesiämpäreitä kantaan.

Illallinen sujui hienosti ja saimme syödäksemme kukkoa! Lennart voitti tapaamisen kauneimman auton palkinnon

Sunnuntai

Sunnuntai oli lyhyt päivä ilman muita aktiviteetteja kuin pieni huutokauppa Renault-tavaroille ja palkintojenjakotilaisuus. Kävi ilmi, että suomalaiset olivat parempia tietokilpailijoita, sillä he veivät kaikki viisi palkintoa. Maaottelusta arvasimme, että suomalaiset

R4 Superin takaluukku on sitten vinkeä!

halusivat voittaa, koska joudumme uusimaan tikku tehtävän. Niinpä Suomi voitti ja Ruotsi jäi toiseksi. Norja oli kolmas, ja Saksan joukkue päättyi neljänneksi, kiitos lisäpelajien. Tanskasta ei ollut osanottajia.

Kauneimman ajoneuvon äänestyksessä Lennartin uskomattoman kaunis Frégate voitti. Valitettavasti Lennart ja Peter olivat lähteneet aikaisemmin, jotta pääsisivät kotiin Ruotsiin samaa reittiä, jota me tulimme. Pidin

pienen puheen Lennartin puolesta ja sain hänen palkintonsa mukaan vietäväksi. Onniteltu Lennartille!

Me muut olimme varanneet matkan Turusta. Magnus ja Häkan lähtivät myös aikaisemmin varmistukseksi, että R4 pääsee Turkuun.

Heillä oli matkan varrella monta pysähdystä. Albert ja Albert ajoivat moottoritietä Turkuun ja saapuivat perille ennen muita,

Paljon oli osallistujia Murikanrannassa.

Kiva rivi Avantimejä.

heillä oli useiden tuntien takamatka.

Odottelimme laivaan pääsyä ja näimme vähän Turun satamaa sekä Tall Ships Racea, joka päättyi samana päivänä. Kotimatka sujui kaikilta hyvin, vaikka itse olin vahingossa unohtanut varata autopaikan laivaan. Jos auto ei tuo sinulle seikkailua, voi niitä näköjään saada aikaan myös itse.

Yhteenvetona voidaan sanoa, että meillä oli todella mukavaa, saimme uusia tuttavuuksia ja näimme hienoja autoja.

Ensi vuonna Skandinavian Renault -tapaminen on Ruotsissa. Tuletko mukaan?

Kesäpäivät lyhyesti

Kesän kaunein:

1. Renault Fregate, Lennart Jansson
2. Renault R8 S, Jame Tuominen
3. Renault Alpine A110, Kjell Lindroo

Maaottelu:

1. Suomi
2. Ruotsi
3. Norja
4. Saksa

Tietokilpailun voittaja:

Kimmo Penttilä

Niin siisti Fregaten konehuone.

Kiva rivi Youngtimereita.

Pikkulautalle jonottamista Turun saaristossa.

Kesän kauneimmista saatiin sunnuntaina kuvaan vain 2. ja 3. kun Lennart Jansson joutui lähtemää aikaisin aamusta lautalle kohti kotia. Fregaten kuvaa voitte ihastella sivulla 10.

Renaultist 40-v.

RENAULT SYMBIOZ E-TECH FULL HYBRID 145 HV

31 990 € mallisto alkaen

itselataava full hybrid
toimintamatka jopa 1 000 km ¹⁾
tavaratilan tilavuus jopa 624 l
jopa 80 % kaupunkiajosta sähköllä ²⁾

Malliston CO₂ 105-107 g/km, kulutus 4,7 l/100 km WLTP.

1) Ajomatka täydellä tankillisella laskettuna WLTP-kulutuksen pohjalta.

2) Riippuen akun varaustasosta ja ajotyylstä.

Kuvan auto erikoisvarustein.

[renault.fi](https://www.renault.fi)

Pieniä vanhoja

Renault-aarteita

Kaikilla tässä jutussa olevilla autoilla on kilometrejä takanaan vähintäänkin kiitettävästi, edesspäin kenties vielä enemmän. Nuorimmillakin on ikää 63 vuotta, sisäänajot on siis jo suoritettu, joten on hyvä hetki tarkastella miten ne ovat menneistä vuosikymmenistä suoriutuneet.

Vuonna 1951 valmistettu La Fregate Amiral pienoismalli on harvinaista 1:45 kokoa, johtuen siitä että vasta 1953 valmistaja siirtyi yleiseen 1:43 kokoluokan malleihin.

73 vuotta sitten tehdyssä autossa alkaa olla hieman käytön jälkiä, pensselin jäljistä päätellen se maalattu jälkeinpäin ainakin kertaalleen.

Samassa yhteydessä on vissiin vaihdettu myös aivan vääränlaiset vanteet (Norev?) ja mustat renkaat alkuperäisten valkoisten tilalle, mutta ei niitä oikein viitsisi poiskaan vaihtaa, koska tavallaan ne kuuluvat juuri tämän yksilön historiaan. Laseja ja sisustaa tässä ei ole koskaan ollutkaan. Valmistaja CIJ, Ranska.

Voinapin värisen Ryppy-pepun, 68-vuotiaan 4CV:n kori on myös ollut entisöinnin ja ylimaalauksen aikana irti pohjalevystä, uudelleen kiinnitys on hoidettu niittien sijasta parilla tipalla Araldit liimaa. Maalaus ei luultavasti menisi läpi museokatsastuksessa, mutta meikäläiselle se tässä tapauksessa riittää, on meinaan sen verran harvinainen pienoismalli kyseessä.

Oikean puoleisesta takarengaasta on joku terävähampainen päässyt puraisemaan aikamoisen kimpaleen suuhunsa, haettaneeko tuo. Entäs nuo lasien pienet kolot ja halkeamat, nekään eivät haittaa kun tietää että täysin ehjästä Mint & Box luokan autosta pyydetään nykyään useamman sata euroa. Valmistaja Tekno, Tanska.

Renaultist 40-v.

Vasta 63-vuotias Floride on entisöimätön ja täysin alkuperäiskuntoinen vähän ajettu yksilö, toki pari pikku kauneusvirhettä löytyy siitäkin.

Molemmat takavalot ovat pudonneet jonnekin matkan varrella, tosin ne näyttävät puuttuvat melkein kaikista myynnissä olevista Florideista. Niin ja takalasi on halki sekä takavanteiden kromaukset ovat hieman kulahtaneet.

Mutta pienoismalli on harvinaisempaa alkuperäisyyttä, niin sanottua "Baby"-sarjaa, siinä on lasit mutta ei sisustusta. Ihmeen kauan tämä ohuesta muovista valmistettu vekotin on kestänyt ajan hammasta, ei pienintäkään ruostepilkua missään. Valmistaja Norev, Ranska.

Oikeastaan tämä Renault 4L kuuluisi concept car autojen joukkoon, se kun on mallinnettu Tipan viimeisen prototyypin mukaan. Siitä kun puuttuu konepellin keskimmäinen pokkaus, se jota ei ollut ensimmäisissä lehdistökuivissaakaan, sama ilmiö toistuu tietenkin myös Atlas "Dinky" kopioissa.

Tämä on katsauksen alkuperäinen ja täydellinen pienoismalli, siitä ei puutu mitään ja ainoa jossa on istuimet, kojetaulu, oviverhoilu sekä vielä ohjauspyöräkin.

Maalaus on jotenkin kärsineen näköinen, onko syynä sitten 63:n vuoden aikana ajatut kilometrit vai lasten lelukopassa pyöriminen. Hurjimmat naarmut on joku äidin pikku kullannuppu mennyt raapimaan kattoon sekä konepeltiin.

Mutta ei näiden vanhojen, jo jonkin verran kuluneiden pienoismallien viehätystä oikein pysty selittämään, niissä vain on sitä jotain. Valmistaja Dinky Toys Meccano, Ranska.

Teksti ja kuvat: Kari Kittä

8 Gordini Tour de Nord 2024

10.06.-13.06.2024

Autokunnat:

VGZ-20

Markku Kivijärvi ja
Esa Pallaspuro

NPY-38

Tapio Piittari ja
Kimmo Penttilä

BSX-1

Eero Aho ja Jarmo Himanka

ZUN-80

Heimo Herrala ja Japi Kankare

Retkemme alkoi Ranualta Markun luota minne koonnuiimme 09.06. päivän mittaa. Tapsan ja Eeron autot tuotiin trailerilla ja Heimon autokunta tuli ajamalla Etelästä asti. Kalusto purettiin ja aseteltiin valmiiksi aamun lähtöä varten ja Markku lämmitti rantasaunan ukoille.

Ilta palaksi oli laatu makkaraa ja Esan tuomia lohileipiä. Siinä illalla jaettiin myös retken henkeen kuuluvat takit ja pipot ja onneksemme kaikkien koot olivat sopivat.

Matka alkoi Ma 10.06. heti aamusta matkaan pikku sateen saattamana. Eka päivänä oli tarkoitus ajaa 540 km. Matkavauhdiksi sovittiin 90-100 km/h ja se tuntui istuvan Gordineille.

Rovaniemelle kun päästiin alkoi pikku härdelli missä tankkaus hoidetaan josta opimme että parempaa kommunikointi vaatii. Tankkaus suoritettiin napapiirillä Joulupukin maan Shellillä ja matka jatkui kohti Utsjokea. Vesisadekin oli hellittänyt hetkeksi.

Petkulassa Porttipahdan rannalla otimme Plätty kahavit komeassa järvimaisemassa. Seuraava pysäkki

oli Inari jossa nautiskelimme hampparit ja tankattiin autot.

Siitä tulikin pikku ohjelma kun tankkausmittarit eivät toimineet ja maksu piti maksaa kassalle käteisellä ja mittari antoi maksetun määrän menovettä.

Tästä eteenpäin maisematkin muuttuivat komeiksi Lapin maisemiksi tuntuneeseen, järvineen ja jokineen. Komea neljän Sinisorsan autokunta mutkitteli

henkeä salpaavissa maisemissa.

Kevon luonnonpuiston jylhien maisemien jälkeen maasto muuttui karuksi ja aukean suomaiseksi ja tie oli melko kuoppainen ja patilla.

Pitkien suorien jälkeen saavuimme Utsjoelle missä meitä odotti hieno mökki Tenojoen rannalla. Lähdimme saman tien illalliselle Hotelli Utsjokeen missä saimme hyvän palvelun ja maukasta ruokaa. Illasta sauna lämpimäksi ja palju päälle niin saatiin aamuksi puhtoisia poikia taas matkaan.

Autot toimivat moitteitta ja aamusta vaihdettiin Eeron kanssa BSX-1 etupyörät hieman pienempi kehäisiin kun edellisen kraappas hieman lokasuojaan terävemmissä kuopissa.

Aamu Ti 11.06. valkeni ja heti matkaan kohti Vuoreijaa (Vardö) reilut 200 km mikä oli retkemme määränpää. Tästä eteenpäin alkoi myös kuski vaihdot.

Nuorgamissa oli ensimmäinen pikku pysähdys ja ei muuta kuin Norjan puolelle. Matkaajaa ihmetytti kun ei ollut minkäänlaista rajakoppia missään. Norjan puolella haasteeksi tuli löytää 98-bensaa. Onneksi matkassa oli muutama Jerry-kannu joilla saatiin matkaa jatkettua aina kunnes 98 löytyi.

Tanasta eteenpäin ja saavuimme Jäämeren rantaan jossa kaunis ja hyväkuntoinen tie mutkitteli. Varanginvuono oikealla kädellä matka jatkui Vesisaareen jossa häröilimme aikamme ja matka jatkui kuttavasti kohti Vuoreijaa. Saavuimme maantunnelin päähän josta pääsee Vuoreijaan. Tunneli oli melko jyrkkä ensin alas ja sitten ylös. Joten kierrokset kohdalle jotta päästiin tunnelista pois. Tunnelin päästä aukeni idyllinen pikku kalastajakylä ja ulkolämpötila oli viileä, noin +12 C.

Ajelimme kylää ristiin rastiin ja osa kävi saaren pohjoispäässä Vardön majakalla. Tie sinne oli haasteellinen hiekkapolku minkä takia osa kääntyi takaisin kylään.

Tunnelin toisessa päässä Vuoreija.

Pienten selvittelyjen jälkeen löysimme majapaikkamme kylän toiselta puolelta. AirBnB talomme isäntä otti meidät lämpimästi vastaan ja valloitimme huoneet ajokunnittain.

Esan tilaama illallinen oli vielä arvoitus koska ainekset olivat tilaushetkellä vielä meressä. Onneksemme juhlaillallinen oli jo valmistumassa kun saavuimme. Valmistauduimme herkkuateriaan ja muutama kävi virkistäytymässä jäämeressä. Kun automme oli talon edessä parkissa, kiinnostus oli suuri. Illan myötä Sinisorsia käytiin ihaillessa useampaan kertaan.

Kun pääsimme illallispöytä, tarjonta oli mitä monipuolisin. Kuningas katkarapua (tietenkin) ja

monenlaisia kaloja ja lisukkeita pöytä pullollaan. Kyllä reissumiehen kelpasi!

12.06. matkamme jatkui takasin kohti Inaria, noin 400 km. Hyvän aamupalan ja kahvin herättämänä ajoimme jälleen tunnelin läpi mantereelle ja pysähdyimme Pizzalle Vesisaaressa.

Varanginvuono oli nyt meidän vasemmalla kädellä

Kuningaskatkarapua ym. meren antimia.

ja lahden pohjukasta käännyimme Varangerbotnista vielä Pykeijaan (Pikku Suomi). Tie oli mutkikas ja märkinen joten Gordinit istuivat mainiosti tienhen.

Takaisin ajoimmekin eri tietä eli E6-tietä etelään kohti Neideniä ja Näätämöä. Näin oltiin Suomen puolella ja Markku ehdotti että mennään Sevetin baariin kahvitauolle, kuulemma ohittamaton paikka.

Ja olikin kun henkilökunta tekaisi meidän porukalle Reissumiehen pikku pizzat. Näätämöstä Inariin vievä tie on hyväkuntoinen ja kauniit maisemat Inarijärven rantaa myötäillen.

Viimeinen reissumme yö majailimme Inarin Wil

Kasit herättivät paljon kiinnostusta paikallisista.

derness Hotelli Juutuassa. Hieno ja uusi hotelli Juutua joen rannalla. Illalla menimme Inarin keskustaan Hotelli Inariin syömään tämän reissun viimeisen yhteisen illallisen. Hyvät oli antimet mutta kala-anoksen valinneet totesivat että kalastajalla oli ilmeisesti pikkusilmäistä verkkoa. Hotellilla otimme yhden tömpsy onnistuneen reissun kunniaksi.

13.06. aamupalan jälkeen viimeinen pikataival hiukan yli 400 km oli Ranuulle. Matka sujui mukavasti kuivassa säässä. Ranuulta jokainen autokunta jatkoi matkaa omaan tahtiin ja omaa reittiä pitkin.

Kokonaisuutena reissu onnistui mainiosti. Autot toimivat moitteetta, pikku säätöä siellä täällä mutta

ei mitään suurempaa. Matkaa kertyi 1566 km Ranuulta Ranuulle.

Markku toimi matkan johtajana ja oli suunnitellut reitin. Esa järjesti majoitukset reitin varrelta ja Jarmo toimi Rättiväpälinä asujärjestelyissä.

Kiitokset osallistujille ja autojen omistajille ikimuis-toisesta Pohjoisen 8 Gordini Tourista.

Muistoksi reissusta Markku oli tehnyt kaikille ko-meat saunan lämpömittarit! Mittari on mallinnettu kasigordinin kiekkamittarin taulusta.

Renaultist 40-v.

Rakkautta ensisilmäyksellä

Texti ja kuvat: Riitta Nisso ja Rauno Järvi

tettu. Mikään ei ole ikuista ja nyt olisi taas ulkokuoren maalauksen ja ovien tiivisteiden fiksausten aika.

Autolla käytiin vuonna 1991 Ilmajoella, 1992 Norjassa ja 1993 Renault kokouksessa Tanskassa. Paljon auton kanssa on koettu. Jönköpingissä messuille mennessä olivat valot jääneet seisossa päälle ja näin akku ei toiminut kuten olisi ollut suotavaa. Autoa työnnettiin laivaan ja laivasta pois ja messuilta ja hotellilta saivat kanadalaiset vieraat työntää auton käymään. He halusivat niin kovasti matkata autokaunottaren kyydissä.

Ruotsissa ihmettelimme leirintäalueella ruotsalaisten kohteliasuutta, kun kovin viittoilivat pois lähtiessä. Peruuttaessa kuitenkin huomattiinkin, että kyse ei ollutkaan varsinaisista tervehdyksistä, vaan he viittoilivatkin vain varoittaakseen siitä auton takana piileksivästä matalasta isosta kannosta.

Mukavia hetkiä edessä, kun taas kesä tulee ja lähdetään ajoon.

On asioita, jotka piirtyvät mieleen loppu-ikäksi. Tällainen hetki oli keväällä 1972, kun ensi kertaa kohtasin Renault 17:en. Se seiso i vinoparkissa Salon Centrumin edessä. Se oli keltainen ja se oli kaunein auto, minkä olin koskaan nähnyt. Haaveeksihan se auto kuitenkin silloin jäi.

Heinäkuussa 1980 oltiin jo Tampereella ja Alastalon Hessu Autorexistä soitti ja kertoi, että heille oli tulossa VR:llä Renault 17, jonka kone oli leikannut kiinni ja joka olisi nyt kaupan. Hessu tiesi, että meillä oli itsellä hyvin vähän ajettu kolaroitu TS16, jonka moottori voitaisiin tähän 17:een laittaa ja saada auto ajokuntoon.

Tämä Tampereelle saapunut Renault 17 oli ollut Vammalassa käsityökaupan pitäjällä, jolle sen oli hankkinut sikäläinen pienkonekauppias Järvinen. Auto oli hieno vihreä vaaleilla nahkapenkeillä.

Auto saatiin kuntoon pikkuhiljaa, kaikenlaisia säätöä se vaati ja kokoaminen vei ajateltuaakin pidemmän aikaa. Autossa oli muutamia jälkiasennuksia, siinä oli valojen vaihtokytkin vaihdettu lattiakytkimeksi, mikä oli kätevä, mutta joka myöhemmin muutettiin alkupe- räisesti toimivaksi. Autoon laitettiin puinen ohjauspyörä, koska olin allerginen niin etten voinut alkuperäistä ohjauspyörää käyttää. Tämä puinen oli kovin pienikokoinen niin että oli vähän raskas kaupungissa ohjauspyörää käännellä.

1989 autossa tehtiin mittavat peltiorjaukset, maalaukset ja lakkaukset. Tämän jälkeen autoon hankittiin Ruutanasta Peisaloilta siihen kuuluva alkuperäinen moottori, joka toimi jonkun aikaa. 1994 Tuomisen Jukka korjasi auton, kun mäntä oli leikannut kiinni. Autoon palautettiin 16 TS:n korjattu moottori, joka siinä nyt on toiminut siitä asti. Myös alkuperäinen Weberin kaksikurkkuinen kaasutin on jouduttu vaihtamaan uuteen. Vaihdelatikkokin on vaihdettu 5-vaihteiseen, koska 4-vaihteinen oli kovin meluisa. Säädöt ovat olleet aina hankalia tehdä ja vaatinut asian-

tuntemusta ja kokemusta toimiakseen. Auto oli vuodesta 2011 viime vuoteen asti seisonnassa eikä sillä ajettu.

Vuonna 2022 auto otettiin käyttöön. Renault harrastaja Rami Vaulammilta laittoi sen tekniikaltaan hienoon kuntoon. Seisonnan jälkeen eivät jarrut toimineet ja vaihde jäi päälle niin että vaihdelaatikko piti purkaa ja koota uudelleen. Nyt auto on taas katsas-

R5.

Texti ja kuvat: Miikka Sonkki

Toisenlainen Pariisin autonäyttely

Suuret mullistukset ovat kohdanneet autoalaa 2020-luvun aikana. Pitkästä ajasta itselleni tarjoutui mahdollisuus lähteä tutustumaan Pariisin autonäyttelyyn ja tarkastamaan Renault Groupin monet uutuudet.

Autoala on todella ollut suurten muutosten kourissa kuluvan vuosikymmenen aikana. Liikenteen sähköistyminen kiristyvine määräkysineen ja kriisit maailmalla ovat laittaneet autonvalmistajat ahtaalle.

Kansainvälisten autonäyttelyiden merkitys on pienentynyt ja osallistuvien valmistajien määrä on vähentynyt oleellisesti vaikkapa verrattuna vuoteen 2018 jolloin olen itse sellaisessa viimeksi vierailut, tuolloin Genevessä. Edellisestä Pariisissa käynnistäni tulikin sitten jo 10 vuotta täyteen.

Autonvalmistajista Pariisissa olivat tänä vuonna mukana ainoastaan Renault, Dacia, Alpine, Peugeot, Citroen, Alfa Romeo, BMW, Mini, Ford, KIA, Audi, Volkswagen, Skoda, Cadillac sekä iso nippu kiinalaisia valmistajia.

Erityisesti Renault Group kunnostautui kotikentällään suurellisesti ja osastot olivat niin ruuhkautuneita, että kuvaaminen ja autoihin pääsy oli jo hieman työlästä.

Renaultin osastolla eniten esillä olivat uusi Renault 5 E-Tech Electric, sekä ensiesittelynsä saanut Renault 4 E-Tech Electric. Näkyvillä oli useita eri versioita ja väri vaihtoehtoja. Erittäin hienoja tuotteita molemmat. Vitonen ehtii Suomeen vuoden 2024-25 taitteessa

R4.

ja Nelonen suunnilleen vuoden päästä. Toki näytillä oli tuotantoautoista myös piakkoin Suomeenkin ehtivä Rafale.

Konseptiautoja Renaultilla olikin tehtaitu sitten oikein urakalla. Tuotantoonkin on

ilmeisesti jossakin vaiheessa vuonna 2026 tulossa nyt konseptina esitelty iloisen retro Twingo Electric. Upeita konsepteja ilman tuotantosuunnitelmia olivat sekä vedyllä että sähköllä toimiva sporttinen farmari Embleme

ja retrofuturistinen Renault 17. Lisäksi osastolta löytyivät myös maastomaisempi versio Nelosesta Fl4wer Power ja paluun tulevaisuuden sähköpakun muodossa tehnyt Estafette.

Ensi keväänä viimein Suomeenkin, tosin ainoastaan sähköisessä muodossaan saapuva Alpine esitteli myös useita uutuuksia osastollaan. Nähtävillä oli tietysti tuo Suomeen tuleva Renault 5.n raisumpi versio Alpine A290. Makealtahan tuokin näytti. Toinen tuotantomalliuutuus oli erittäin raju Alpine A110 R Ultimate, joka lähestyi jo kilpa-autoa olemuksellaan. Konsepteja oli Alpinellakin osastollaan peräti kaksi. Tärkein oli syksyllä 2025 tuotantomallina myyntiin tuleva A390_beta., jonka sisustus varmaankin hiemaan rauhoittuu tuotantomalliin päästäessä. Toinen konsepti, Alpine Alpenglow Hy6 oli mahtavan näköinen vetykäyttöinen superauto, joka tuskin tulee tuotantoon milloinkaan.

Dacian suuri uutuus oli tietysti ensiesittelynsä saanut Bigster. Tiloiltaan Bigster vaikutti oikeasti tilavalta ja mikäli Ranskan aavistellut ennakkohinnat osuvat yhtään alueelle, tulee autossa olemaan todella kova hinta-laatusuhde. Uusi Duster oli toki Ranskassakin laajasti esillä.

Näyttelyn ulkopuolella Pariisi oli yhtä ihana, kuin aina ennenkin. Hotellimme sijaitsi muutaman sadan metrin päässä Eiffel-Tornista. Tulopäivänä lämpötila oli parhaimmillaan jopa +25 astetta ja viileä olut oli mukava nauttia ulkotiloissa. Muina päivinä ilma jo hieman harmaantui, mutta se ei tahtia haitannut. Turismiakin ehdimme harrastaa mm. nousemalla jälleen kerran Eiffel-tornin huipulle ja tekemällä lounasristeilyn Seinellä. Valitettavasti Champs-Elyseen Renault-kauppa oli tällä kertaa tyystin suljettu, enkä tajunnut sitä vielä autonäyttelyssä, joten saaliiksi jäi sieltä vain pari sääliäntävää pientä Renaultia. Kaksi hienoa pikkuautokauppaa tosin löytyi aivan

hotellimme liepeiltä, toinen myi uutta tavaraa ja toinen vintagea.

Hieno reissu tälläkin kertaa ja kyllä Pariisiin aina lähteä kannattaa, oli syy lähtöön sitten mikä tahansa. Niin ja nyt viimeistään kannattaa lopettaa se ikuinen ihmettely, miksei sitä tai tätä Renault-mallia tuoda Suomeen, sillä melkein kaikkia nytkin esiteltyjä malleja tullaan tuomaan Suomeen jo ennestään runsaan malliston lisäksi. Ei muuta kuin autokau-poille!

Esta.

Esta sisältä.

Bigster.

4L Trophy oli myös näyttelyssä mukana.

Satakymppin extreme versio.

Twingo.

A110 Gendarmerie.

A310.

Toisenlainen Pariisin autonäyttely...

Alpine Alpenglow HY6.

Alpine A110 ratatykki.

Myös alkuperäinen RS löytyi näyttelystä.

TV:stä tuttu Fuego.

Emblene.

R17.

Uuden Nelosen malliautoja.

Flavepower.

R16 Tour de France.

F1 tekniikalla täytetty Espace.

Tyylikäs ja nostalginen entinen autolasi, -verhoamo ja maalauskiinteistö.

Sivukadulta löytyi vanhojen lelujen liike.

Renault Originals kojuna toiminut Esta.

Rafale kadun varrella.

Olemme avoinna arkisin kello 8-17!

Sporttiset Rellut ottakee yhteyttä:

09-8732353

info@auto-artikkeli.fi
www.auto-artikkeli.fi

AUTO-ARTIKKELI OY

Varaasat ranskalaisautoihin yli neljäkymmenen vuoden kokemuksella!

RENAULT

YACCO

CITROËN
PEUGEOT
RENAULT

Alkuperäis- ja tarviketosat myös uudemman sukupolven Renaulteihin, Yacco-voiteluaineet ynnä muuta!

YACCO

MADE IN FRANCE
since 1919

Urheilutie 8
01370 Vantaa

Varaasat Tipasta tähän päivään!
Jo neljäkymmentäviisi vuotta laatutuotteita samasta osoitteesta!

DAYTONA CIRCUIT 3.8.2024

Teksti: Jarmo Kankare
Kuvat: Mika Mäkinen

Ratapäivää vietettiin hyvin vaihtelevissa keliolosuhteissa, radalle saapui teamilaisia huoltojoukkoineen kuitenkin ihan mukavasti, kuivalla radalla aloitettiin ajaminen, sade välillä kasteli rataa eikä pieniltä liukastumisiltakaan vältytty. Radan kiertäjiä riitti koko ajopäiväksi, katselijoitakin radanreunoille ja varikolle oli saapunut ihan mukavasti.

Osallistujien aikaisempaan määrään nähden oli pienävä hennystä joka todennäköisesti johtui samaan aikaan ajetusta Secto rallin kanssa, toki epävakainen sääkin osaltaan vaikutti tähän.

Ratavarikon kioskki piti taas huolen siitä ettei kahvihammasta päässy kolottamaan, sekä siitä että masut sai särvintä. Ratapäivä sujui kaikinpuolin mukavasti, eikä vahinkoja tai autorikkoja sattunut.

Ajopäivän jälkeen suuri osa osallistujista lähti ruokailemaan Ravintola Oskariin jossa saatiinkin ajopäivään mukava yhteinen leppoisa tilaisuus. Heimo kertoi ruokailun yhteydessä olleensa 40 vuoteen eka kerran ilman autoa ratapäivillä. Toki Pentti Nieminen lainasi autoa Heimolle että pääsi radalle.

Hannulan Pentti kutsui Sorsapoikia sekä muitakin Renault-harrastajia tallilleen Sastamalaan viettämään harrastepäivää 14.9.2024 klo 12. Jarmolta sai lisätietoja päivästä.

Suuret kiitokset kaikille mukana tapahtumassa olleille, kuin myös rata henkilökunnalle meidän hyvästä huolen pidosta, Mäkisen Mikalle valokuvista, Ahon Eerolle meidän kestitsemisestä.

DUSTER BOYS

KEC Racingin Renault Duster otti Etelä-Afrikan ralliraid-mestaruuden kaksoisvoiton Parys 400:ssa ja menestyi hyvin.

Karsinta sujui hyvin ja pääkilpailu sujui ongelmitta, mikä auttoi heitä luokassaan kolmannelle sijalle. Joukkue oli iloinen viikonlopun tuloksista. Ja seuraava seikkailu odottaa jo Johania ja Seania!

Romaniassa Bogdan Popescu aloittaa ylämäkijäon mestaruudesta uusissa Castrol-väreissä. Flamicom Racing Dacia Logan STCC:llä hän menestyi erittäin hyvin vuonna 2024.

Solido R4 XXL

Tämän 1/12-mallin prototyyppi oli Mini Express -näyttelytilassa jo viime vuonna.

Tämä yritys halusi markkinoida R4:ää Z Models -merkin alla mutta merkkiä ei ole enää olemassa. R4 myydään nyt Solido-nimellä.

Tämä on 30,5 cm pitkä malli, joka on Quatreille-harrastajien keskuudessa kovin haluttu.

Suuren mittakaavan vuoksi yksityiskohdat ovat korkeatasoisia. Toisin kuin Solido 1/18, tämän R4 GTL Clan - joka tulee vain punaisena - voi myös avata konepellin.

VRUMVRUM R4 GTL

Slovenialainen autoharrastaja Simon Gaspirc tarjoaa mukavimmat tyyntyneet Renault 4:n muotoisina. Hänen verkkosivullaan katsominen on jo mahtava kokemus. Monet klassiset automallit tyyntyn muodossa. Ja kaikki tämä houkutteleviin hintoihin.

R4 TL:n ja Safarin jälkeen kokoelma on laajentunut upealla Renault 4 GTL:llä. Oletko kiinnostunut myös R4:stä, jonka koko on 32x13x14 cm? Tuot kotiisi jotain ainutlaatuisia.

Lisätiedot ja tilaukset info@vrumvrum.si.

Vuoden ensimmäisen lehden kansikuvana olevan Tipan tuulilississa oli vuoden ensimmäinen lehti. Loogista?

Tallipäivä Keikyällä 13.9.2024

Teksti: Jarmo Kankare
Kuvat: Pentti Hannula ja Jarmo Kankare

Siihiä pihapiiriä.

Suomen pisin puurakenteinen puusilta.

Hiukan harvinaisempaa kalustoa.

Kovat on menohalut!

Marja-Liisa ja Pentti Hannula olivat Sinisorsa Racingin ratapäivällä ajamassa Renault 8:lla 3.8.2024. Siellä Pentti esitti kutsun rellulaisille jotta tultaisiin heidän tallille vierailulle 13.9.2024. Peugeot kerho oli myös tekemässä retkeä tallille. Lupasin Pentille hoitaa tiedotusta renaultlaisille. Paikalla pääsi tutustumaan Pentin neljänkymmenen auton kokoelmaan vuosilta 1927-1990.

Katsottavaa olikin yllinkyllin. Osa melko harvinaisikin ja muiden merkkien lisäksi melko kattava otos Relluja ja Pösöjä.

Pentti oli kunnostanut vanhan suulin hienoksi talliksi jonka seinillä oli hienoja valomainoksia sekä maalaustaidetta, Pentin itse maalaamia. Niitä sijatsi myös tallin lattialla kuin myös Renaultin ja Gordinin logoja. Taulut edustivat paljon Lapin maisemia.

Koko tallin miljöö sekä pihavarastot olivat hienossa kunnossa. Olipa yksi Gordini tunkeutunut tallin ylisiltä ulos seinästä.

Tallin ihmetysten lomassa juutiin kahvia ja syötiin Gordini kakkua, jonka jälkeen siirryttiin Äetsän vesivoimalaitokselle tutustumiskierrokselle. Sen jälkeen käytiin tutustumassa Suomen pisimpään puurakenteiseen riippusiltaan joka on 1948 rakennettu ja joka oli nyt kunnostettu hienoon kuntoon.

Kävelimme sen päästä päähän. Pituudeltaan se on noin 250 m. Sade hieman latisti kävelyä mutta hyvin selvittiin. Todella mielenkiintoinen päivä vietettiin tallilla. Isot kiitokset Marja-Liisalle ja Pentille järjestelystä sekä jälkipolville jotka avustivat päivä aikana.

Rellustelijoita oli paikalla Antti Lehtovaara R5, Tapio Kaukovalta ja Ari Kulha Megane capriolla, Risto-Jussi Salminen R5 Alpinella, Heimo Herrala ja Pentti Nieminen R8 Gordinilla, Olga ja Marco Hanski tyttärensä kanssa R19, Minna ja Mira Hautamäki ja Matti Yli-Seppänen R8 Gordinilla, Matti Lainio ja Jarmo Kankare R8 rata-Gordinilla.

Äetsän vesivoimalaitos.

Renault AI 35 CV

kolmepaikkainen cabriolet "Léger"

Automallien tunnistus on hauskaa puuhaa. Sivulla 11 peräänkuulutettiin vanhassa valokuvassa olevan Renaultin tyyppiä. En ole nettinörtti mutta alan kirjallisuutta löytyy hyllystäni aika runsaasti. Parhaita hakuteoksia gallialaismerkkien tunnistamiseen ovat ranskalaiset René Bellun isot, paksut ja pikkutarakat hakuteokset.

Kirjan perusteella auto näyttää olevan 7,5 litran nelisylinterinen ja suurimman mallin AI 35 CV rungolle tehty kolmepaikkainen cabriolet "Léger". Urheilumalli joka esiteltiin kesällä 1907.

Lyhdyt ovat kuvan autossa ilmeisesti lisävaruste, isossa sedanissa ne olivat vakiona. Pituus 440 cm, leveys 165 cm, akseliväli 328 cm, paino 1750 kg ja huippunopeus peräti 95 km/h. Eli "aika kokoinen" kuten lehdessä kirjoitettiin.

Jyrki Laiho
Tampere

Lehden ilmoitushinnat

Hinnat koskevat sekä väri että mustavalkoisia ilmoituksia. Ilmoittajan aineiston on oltava painokelpoinen PDF-aineisto. Yleensä firmat kyllä tietävät, mitä se tarkoittaa. Ilmoitukset tulee toimittaa sähköpostilla osoitteeseen renaultist.materiaali@gmail.com. Aineistopäivä löytyy lehden sivulta 31 sekä yleisesti kerhon nettisivulta (Yhteyshenkilöt/Renaultist). Lisää teknistä neuvontaa voi kysellä Wellulta sähköpostitse osoitteesta wh8179@gmail.com.

Ilmoitus	leveys x korkeus (mm)	Hinta
1/4 sivu (A6)	105 x 148	80 euroa
1/2 sivu (A5)	210 x 149	130 euroa
1/1 sivu (A4)	210 x 297	300 euroa
2/1 aukeama (A3)	420 x 297	600 euroa

Parasta ajankohtaista tietoa tapahtumista ym. löydät kerhon nettisivuilta www.renaultkerho.net

Lehden materiaali

Seuraavan Renaultistin juttujen aineistopäivä on **28.2.2025**. Erityisesti kaivataan juttuja harrastajien autoprojekteista. Jutut osoitteeseen renaultist.materiaali@gmail.com